

Kári við Stein, høgrumegin, handar Ritu kekkin

Føroyingur hjálpir avlamnum grønlandingi

Okkara maður í Grønlandi, Kári við Stein, hevur sent okkum hesa søguna eftir áheitan frá fleiri føroyingum

GRØNLAND

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

Hetta er ein øðrvísi søga úr Grønlandi enn tær vanligu um fisk og rækjur. Sakin var tann, at henda vakra genta á myndini, Rita, kom illa fyri av vanlukku í Amerika, har hon gekk í skúla. Foreldrin máttu

sjálvi gjalda fyri ferðina, so tey kundu koma yvir til dótrina og vera við hennara lið. Hvørki kommunan ella landið vildi hjálpa teimum.

So fór eg út í mín banka Sparbank og spurdi, um eg kundi stovna eina konto til innsavning av pengum til hesa gentu. Fyrst skuldi eg hava loyvi frá politinum og hetta fekk eg skjótt.

Eg fekk so stovnað konto í Grønlandsbanken og Sparbank undir heitinum Hjælp til Rita. Eg keypti so nakrar bjarnir sum sparibússu at koyra pengar í, og eg býtti tær um í býnum til støð, har fólk komu. Sjálvur hevði eg eina í mínum taxabili, tí

fólk vildu fegin geva nakrar krónur, serliga tá ið eg gav kundunum pengar aftur. Tey fingi sjálvi loyvi at koyra pengarnar í bjørnina.

Eg hevði gjørt avtalu við lögregluna, at vit skuldu savna pening í trýggjar mánaðir. Tað hendi tó tað óhepna, at bjarnir við peningi í vórðu stolnar.

Men kortini blivu góðar kr. 9.000 til Ritu, og hetta er hon sera fegin og takksom um. Hetta kom eisini væl við.

Hetta er eisini umrøtt ávísini Sívdlek í Sisimiut, sum tað sæst í hesum brotum.

Jeg klarer mig selv hverdag

Sagde Rita, der er vendt hjem til Sisimiut, der dog ikke kan komme ind til så mange butikker med sin kørestol. Hendes far, Poul Erik Christensen, har sendt en sag til landstinget

Tekst og foto: Jens P. Møller
Oversat af Ungfjænguak' Bomholt

18-årige Rita Christensen er tilbage i Sisimiut, efter hun har været til genoptræning i en højskole i Danmark. Som bekendt har der her i byen – og i kysten – været indsamling til Rita. I dag plejer hun at døjes med rygsmerter, og har behov for sine genoptræninger. Når hun dog f.eks. skal handle i byen, er det på nær én forretning, besværligt for hende at komme ind med sin kørestol. Det er familien Christensen, specielt Poul Erik Christensen ikke tilfreds med:

– Flere butikker har imod lovgivningen ingen kørestolsbrugervenlige indgange, og det er en grov overtrædelse af lovgivningen. Her tænker jeg ikke alene på Rita, da andre handicappede og ældre bør have bedre vilkår, sagde Poul Erik.

Poul Erik har af egen lomme været nødt til at tilpasse dørene i deres bolig til kørestolsbrugere ved at få lavet dørene bredere m.m., og det er en stor hjælp for Rita. Hun kan dog ikke komme ind til butikkerne i byen, hvis hun ikke får hjælp fra andre. Selvom der findes en kørestolsbrugerven-

lig indgang til idrætshallen, har hun været nødt til at holde sig til hun kom hjem, da hun ikke havde mulighed for at komme op til toiletterne.

– Det er anstrengende at have disse begrænsninger i det eneste sted jeg kan komme til. Sådan er det også med sundhedscenteret, fortæller Rita med tårer i øjnene.

– Det er ikke særligt godt at folk. Det er synd, siger Rita.

At hjælpe andre

For fremtiden har Rita en forestilling om at hjælpe andre, men på nuværende tidspunkt har hun ingen forestillinger om, hvilken videre uddannelse hun skal til, når hun bliver færdigt med sin HTX-uddannelse. Der er dog mange ting, hun er god til. Hun tilføjer, at de unge i Sisimiut kan starte initiativer, uden at vente på kommunen.

Indsamlingen er tilfredsstillende, men...

Kári við Stein, der stod for indsamlingen siger, at de indsamlede 9.366,36, der blev givet i form af en check fra Grønlandsbanken, er en stor hjælp for familien, men han ærgret sig over de stjålne indsamlingsbæser, da én blev stjålet ved Billardklubben, da Manchester United spillede ved Champions League, mens to blev stjålet ved Samandshjemmet.

